

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/51/WE

z dnia 21 maja 2008 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

niony protokół (dalej zwany „protokołem”) w dniu 16 stycznia 2002 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 91/477/EWG ⁽³⁾ wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadza ona równowagę między, z jednej strony, zobowiązaniem zagwarantowania pewnej swobody obrotu w odniesieniu do określonej broni palnej na terenie Wspólnoty, a z drugiej strony – koniecznością stworzenia ram tej swobody poprzez niektóre zabezpieczenia o charakterze ochronnym, przewidziane dla tego rodzaju produktów.

(2) Zgodnie z decyzją Rady 2001/748/WE z dnia 16 października 2001 r. dotyczącą podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, załączonego do Konwencji przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej ⁽⁴⁾ Komisja podpisała w imieniu Wspólnoty wyżej wymie-

(3) Przystąpienie Wspólnoty do protokołu wymaga zmiany niektórych przepisów dyrektywy 91/477/EWG. Należy bowiem zapewnić spójną, skuteczną i szybką realizację zobowiązań międzynarodowych, które nie pozostają bez wpływu na tę dyrektywę. Ponadto konieczne jest wykorzystanie okazji, jaką daje przegląd tej dyrektywy, do jej udoskonalenia poprzez rozwiązanie pewnych kwestii, zwłaszcza kwestii wskazanych w sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2000 r. w sprawie wdrażania dyrektywy 91/477/EWG.

(4) Dane dostarczane przez służby wywiadowcze wskazują na wzrost użycia we Wspólnocie broni przerobionej. Dlatego sprawą zasadniczą jest zagwarantowanie, że dająca się przerobić broń zostanie objęta definicją „broni palnej” do celów dyrektywy 91/477/EWG.

(5) Importowana z państw trzecich broń palna, jej części i amunicja podlegają prawodawstwu Wspólnoty, a zatem wymaganiom dyrektywy 91/477/EWG.

(6) W związku z powyższym do celów dyrektywy 91/477/EWG należy dokładnie określić pojęcia nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i amunicją, a także pojęcie śledzenia jej historii.

(7) Ponadto protokół ustala obowiązek znakowania broni podczas jej wytwarzania i podczas przekazywania broni palnej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego, natomiast dyrektywa 91/477/EWG zawiera jedynie pośrednie odniesienie do obowiązku znakowania. Aby ułatwić śledzenie historii broni, należy stosować kody alfanumeryczne i zawrzeć w oznakowaniu rok produkcji broni (jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym). Punktem odniesienia dla systemu znakowania w całej Wspólnocie powinna być w jak najszerszym zakresie Konwencja z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznaniu oznakowania broni strzeleckiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2006, s. 83.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 kwietnia 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51. Sprostowanie w Dz.U. L 54 z 5.3.1993, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 280 z 24.10.2001, s. 5.

- (8) Z drugiej strony, chociaż protokół stanowi, że okres przechowywania rejestrów zawierających informacje o broni powinien zostać przedłużony do co najmniej dziesięciu lat, ze względu na niebezpieczny charakter i trwałość broni konieczne jest przedłużenie tego okresu do co najmniej dwudziestu lat, aby umożliwić właściwe śledzenie historii broni palnej. Konieczne jest także, by państwa członkowskie prowadziły skomputeryzowany, scentralizowany lub zdecentralizowany system rejestracji danych, gwarantujący upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych zawierających niezbędne informacje o każdej sztuce broni palnej. Dostęp policji, organów sądowych i innych upoważnionych organów do informacji zawartych w skomputeryzowanym systemie rejestracji danych musi być uzależniony od przestrzegania art. 8 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- (9) Ponadto do celów dyrektywy 91/477/EWG trzeba zdefiniować działalność pośredników określoną w art. 15 protokołu.
- (10) W niektórych ważnych przypadkach przestrzeganie art. 5 i 6 protokołu wymaga stosowania sankcji karnych i konfiskaty broni.
- (11) W odniesieniu do pozbawiania broni palnej cech użytkowych część III lit. a) załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG odsyła do ustawodawstwa krajowego. Protokół przewiduje bardziej przejrzyste ogólne zasady pozbawiania broni palnej cech użytkowych. W związku z tym należy zmienić załącznik I do dyrektywy 91/477/EWG.
- (12) Z uwagi na szczególnie charakter działalności sprzedawców konieczna jest ścisła kontrola tej działalności ze strony państw członkowskich, zwłaszcza w poprzez weryfikowanie rzetelności zawodowej oraz umiejętności sprzedawców.
- (13) Nabywanie broni palnej przez osoby prywatne za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, na przykład przez Internet, jeśli jest dozwolone, powinno być objęte przepisami dyrektywy 91/477/EWG, a zasadą ogólną powinien być zakaz nabywania broni palnej przez osoby skazane prawomocnymi wyrokami sądowymi za określone poważne przestępstwa.
- (14) Europejska karta broni palnej w większości przypadków funkcjonuje zadowalająco i powinna być głównym dokumentem wymaganym od myśliwych i strzelców sportowych na posiadanie broni palnej w trakcie podróży do innego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie nie powinny uzależniać uznania Europejskiej karty broni palnej od uiszczenia jakichkolwiek opłat.
- (15) Aby ułatwić śledzenie historii broni palnej oraz skutecznie zwalczać nielegalny obrót bronią palną, jej częściami i amunicją oraz ich nielegalne wytwarzanie, konieczna jest lepsza wymiana informacji między państwami członkowskimi.
- (16) Przetwarzanie informacji podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ i nie odbywa się ze szkodą dla poziomu ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym, a w szczególności nie ma wpływu na obowiązki i prawa określone w dyrektywie 95/46/WE.
- (17) Środki niezbędne do wdrożenia dyrektywy 91/477/EWG powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (18) Niektóre państwa członkowskie uprościły klasyfikację broni palnej, zmniejszając liczbę kategorii z czterech do dwóch: broń palna zakazana i broń palna wymagająca pozwolenia. Państwa członkowskie powinny dostosować się do tej uproszczonej klasyfikacji, jednak państwa członkowskie, w których obowiązuje podział broni palnej na większą liczbę kategorii, mogą – zgodnie z zasadą pomocniczości – utrzymać istniejący system klasyfikacji.
- (19) Jeśli to możliwe, wydanie pozwolenia na nabycie oraz posiadanie broni palnej powinno przyjmować postać pojedynczego postępowania administracyjnego.
- (20) Artykuł 2 ust. 2 dyrektywy 91/477/EWG między innymi wyłącza z zakresu zastosowania tej dyrektywy nabywanie lub posiadanie broni i amunicji zgodnie z prawem krajowym przez zbieraczy i organy zainteresowane kulturowymi i historycznymi aspektami broni, uznane przez państwa członkowskie, na terytorium których mają siedzibę.
- (21) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽³⁾ państwa członkowskie powinny sporządzić, do własnego użytku i w interesie Wspólnoty, tabele ilustrujące w miarę możliwości korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami transponującymi ją do prawa krajowego oraz podać je do publicznej wiadomości.

(1) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

(2) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

(3) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

(22) W związku z powyższym należy zmienić dyrektywę 91/477/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 91/477/EWG

W dyrektywie 91/477/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w artykule 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszej dyrektywy »broń palna« oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków w wyniku działania materiału wybuchowego. Broń palna została sklasyfikowana w sekcji II załącznika I.

Do celów niniejszej dyrektywy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków w wyniku działania materiału wybuchowego, jeżeli:

— ma wygląd broni palnej, i

— ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonana, może być łatwo przerobiona we wspomnianym celu.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Do celów niniejszej dyrektywy »część« oznacza jakiegokolwiek element lub część zamienną, zaprojektowane specjalnie do broni palnej i zasadnicze dla jej funkcjonowania, w tym lufę, szkielet lub komorę zamkową, suwadło lub bębenek, trzon lub zatrzask zamkowy, oraz jakiegokolwiek urządzenie przeznaczone lub przystosowane do tłumienia hałasu spowodowanego wystrzałem.

1b. Do celów niniejszej dyrektywy »istotny element« oznacza mechanizm zamkowy, komorę oraz bębenek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.

1c. Do celów niniejszej dyrektywy »amunicja« oznacza cały nabój lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch lub pociski, używane w broni

palnej, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim.

1d. Do celów niniejszej dyrektywy »śledzenie historii« oznacza systematyczne śledzenie losów broni palnej oraz w miarę możliwości jej części i amunicji od wytwórcy do nabywcy w celu udzielania właściwym organom państw członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania broni i nielegalnego obrotu bronią.

1e. Do celów niniejszej dyrektywy »pośrednik« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą sprzedawcą, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na zakupie, sprzedaży lub organizowaniu transferu broni.”;

c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów niniejszej dyrektywy »sprzedawca« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na wytwarzaniu, handlu, wymianie, wypożyczeniu, naprawie lub przeróbce broni palnej, części i amunicji.”;

d) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Do celów niniejszej dyrektywy »nielegalne wytwarzanie« oznacza wytwarzanie lub montowanie broni palnej, jej części i elementów oraz amunicji:

- (i) z podstawowych komponentów broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu;
- (ii) bez zezwolenia wydanego zgodnie z art. 4 przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce wytwarzanie bądź montaż;
- (iii) bez oznakowania zmontowanej broni palnej podczas jej wytwarzania zgodnie z art. 4 ust. 1.

2b. Do celów niniejszej dyrektywy »nielegalny obrót« oznacza nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub przekazanie broni palnej, jej części lub amunicji z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli żadne z zainteresowanych państw członkowskich nie wydało na to zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub jeżeli zmontowana broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1.”;

e) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. »Europejska karta broni palnej« jest wydawana przez organy państwa członkowskiego na wniosek osoby nabywającej i użytkującej broń palną zgodnie z prawem. Jest ona ważna maksymalnie przez okres pięciu lat, który może zostać przedłużony i zawiera informacje wymienione w załączniku II. Jest ona niezbywalna i zawiera informacje na temat broni posiadanej i wykorzystywanej przez posiadacza karty. Musi się ona zawsze znajdować w posiadaniu osoby używającej broni palnej, a zmiany w stanie posiadania broni lub zmiany jej cech, a także jej utrata lub kradzież są wpisywane do karty.”;

2) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Państwa członkowskie gwarantują, że broń palna lub jej istotna część wprowadzona na rynek została oznakowana i zarejestrowana zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy albo że została pozbawiona cech użytkowych.

2. Do celów identyfikacji i śledzenia zmontowanej broni palnej państwa członkowskie:

a) wymagają jednolitego oznakowania broni palnej przy jej wytwarzaniu, obejmującego nazwę wytwórcy, kraj lub miejsce wytworzenia, numer serii i rok wytworzenia (jeśli nie został zawarty w numerze serii). Nie narusza to możliwości umieszczenia znaku towarowego. Do tych celów państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu przepisów konwencji z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej; lub

b) utrzymują alternatywne, niepowtarzalne i łatwe do identyfikacji oznakowanie złożone z kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, umożliwiającego wszystkim państwom łatwą identyfikację kraju wytwarzania.

Oznakowanie umieszczane jest na jednym z istotnych elementów broni palnej, którego zniszczenie powodowałoby bezużyteczność broni palnej.

Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego pojedynczego podstawowego opakowania pełnej amunicji poprzez podanie nazwy wytwórcy, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji. Do tych celów państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu przepisów Konwencji z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej.

Ponadto państwa członkowskie dbają o to, by w przypadku przekazywania broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego była ona opatrzona właściwym oznakowaniem umożliwiającym państwom łatwą identyfikację kraju przekazującego.

3. Państwa członkowskie uzależniają wykonywanie przez sprzedawcę jego działalności na swoim terytorium od uzyskania pozwolenia przynajmniej w oparciu o kontrolę jego rzetelności prywatnej i zawodowej oraz jego umiejętności. W przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy osoby, która kieruje przedsiębiorstwem.

4. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego lub zdecentralizowanego systemu rejestracji danych, gwarantującego upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych obejmujących każdą sztukę broni palnej objętej niniejszą dyrektywą. W systemie rejestracji danych zapisuje się i przechowuje przez okres nie krótszy niż 20 lat informacje o typie, marce, modelu, kalibrze, numerze seryjnym, nazwie i adresie dostawcy oraz osobie nabywającej lub posiadającej broń palną.

W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy mają obowiązek prowadzenia ewidencji obejmującej wszystkie rodzaje broni palnej objęte niniejszą dyrektywą, którą otrzymali lub sprzedali, zawierającej dane szczegółowe umożliwiające identyfikację i śledzenie historii broni palnej, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy i adresy dostawców i osób nabywających broń. Po zakończeniu prowadzenia działalności sprzedawca przekazuje ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za system rejestracji, o którym mowa w pierwszym akapicie.

5. Państwa członkowskie gwarantują, że każdą broń palną można przyporządkować do obecnego posiadacza. Jednak w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii D państwa członkowskie wprowadzają od dnia 28 lipca 2010 r. odpowiednie środki śledzenia historii, w tym od 31 grudnia 2014 r. środki umożliwiające przyporządkowanie do obecnego posiadacza broni palnej wprowadzonej na rynek po dniu 28 lipca 2010 r.”;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej tylko osobom, które otrzymały zezwolenie, lub – w odniesieniu do kategorii C lub D – osobom, które są specjalnie upoważnione do nabywania i posiadania broni palnej zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 4b

Państwa członkowskie rozważają ustanowienie systemu regulującego działalność pośredników. System taki mógłby obejmować jeden lub więcej środków, takich jak:

- a) wymóg rejestracji pośredników działających na ich terytorium;
- b) wymóg uzyskania licencji lub zezwolenia na prowadzenie działalności pośrednika.”;

4) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawiają ważną przyczynę i które:

- a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem nabywania, innego niż w drodze zakupu, i posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub kartę łowiecką lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka;
- b) nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; wyrok skazujący za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.

Państwa członkowskie mogą wycofać pozwolenie na posiadanie broni palnej, jeżeli nie jest już spełniony którykolwiek z warunków, na podstawie których zostało ono wydane.

Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania takiej broni na swym terytorium.”;

5) w artykule 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają ścisłą kontrolę dozwolonego nabywania broni palnej, jej części i amunicji za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, określonych w art. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (*), w odniesieniu do wszystkich osób z wyjątkiem sprzedawców.

lonych w art. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (*), w odniesieniu do wszystkich osób z wyjątkiem sprzedawców.

(*) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).”;

6) w artykule 7 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie mogą rozważyć wydanie osobom, które spełniają wymogi konieczne do wydania pozwolenia na broń palną, wieloletniego zezwolenia na nabywanie i posiadanie wszelkiej broni wymagającej pozwolenia, bez uszczerbku dla:

- a) obowiązku informowania właściwych organów o transferach;
- b) okresowej weryfikacji spełniania przez te osoby wymogów; oraz
- c) maksymalnych limitów posiadanej broni przewidzianych w prawie krajowym.

5. Państwa członkowskie przyjmują przepisy gwarantujące, że osoby posiadające pozwolenie na broń palną kategorii B wydane na podstawie prawa krajowego w dniu 28 lipca 2008 r. nie muszą ubiegać się o zezwolenie lub pozwolenie na posiadaną broń palną kategorii C lub D w związku z wejściem w życie dyrektywy 2008/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. (*) Jednak każdy kolejny transfer broni palnej kategorii C lub D podlega wymogowi uzyskania lub posiadania przez osobę otrzymującą transfer zezwolenia lub specjalnego upoważnienia do posiadania tej broni palnej zgodnie z prawem krajowym.

(*) Dz.U. L 179 z 8.7.2008, s. 5.”;

7) w art. 11 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przed datą transferu sprzedawca przekazuje organom państwa członkowskiego, z którego ma być dokonany transfer, wszystkie informacje szczegółowe wymienione w ust. 2 akapit pierwszy. Organy te prowadzą kontrole, w razie potrzeby na miejscu, celem sprawdzenia zgodności informacji przekazanych przez sprzedawcę z rzeczywistym charakterem transferu. Sprzedawca przekazuje informacje w okresie dającym wystarczająco dużo czasu.”;

8) w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od ust. 1 myśliwi, w odniesieniu do kategorii C i D, oraz strzelcy sportowi, w odniesieniu do kategorii B, C i D, mogą bez uprzedniego pozwolenia być w posiadaniu jednej lub więcej sztuk broni palnej w czasie podróży przez dwa lub więcej państw członkowskich w celu wykonywania swej działalności, pod warunkiem że posiadają przy sobie europejską kartę broni palnej, w której wymieniona jest ta broń, oraz że są w stanie uzasadnić powody podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu działalności związanej z myślistwem lub strzelectwem sportowym w docelowym państwie członkowskim.

Państwa członkowskie nie mogą uzależniać uznania europejskiej karty broni palnej od uiszczenia jakichkolwiek opłat.”;

9) artykuł 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu skutecznego zastosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie dokonują regularnej wymiany informacji. W tym celu do dnia 28 lipca 2009 r. Komisja powołuje grupę kontaktową ds. wymiany informacji w celu stosowania niniejszego artykułu. Państwa członkowskie powiadają się wzajemnie oraz Komisję o organach odpowiedzialnych za przekazywanie i otrzymywanie informacji oraz za wypełnianie obowiązków określonych w art. 11 ust. 4.”;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

1. Komisję wspiera komitet.

2. W odniesieniach do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (*), z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres wprowadzony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).”;

11) artykuł 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Państwa członkowskie określają system sankcji stosowanych w przypadku niestosowania się do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.”;

12) artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lipca 2015 r. sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, do którego w stosownych przypadkach dołącza wnioski.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lipca 2012 r. sprawozdanie dotyczące możliwych pozytywnych i negatywnych stron ograniczenia liczby kategorii broni palnej do dwóch (zakazane i dozwolone) z punktu widzenia udoskonalenia funkcjonowania rynku wewnętrznego tych wyrobów poprzez ewentualne uproszczenie.

Komisja przedkłada do dnia 28 lipca 2010 r. sprawozdanie przedstawiające wnioski z badania kwestii wprowadzania na rynek replik broni palnej w celu stwierdzenia, czy włączenie tych wyrobów do zakresu niniejszej dyrektywy jest możliwe i pożądane.”;

13) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) pierwsze tiret części I otrzymuje brzmienie:

„— każdą broń palną określoną w art. 1 dyrektywy,”;

b) w części III wprowadza się następujące zmiany:

(i) litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) stały się trwale niezdatne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, że wszystkie podstawowe elementy broni nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub jakakolwiek zmiana w celu przywrócenia cech użytkowych w jakikolwiek sposób”;

- (ii) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przyjmują przepisy dla weryfikacji przez właściwy organ środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych, o których mowa w lit. a), w celu zagwarantowania, że zmiany wprowadzone do broni palnej czynią ją nieodwracalnie nienadającą się do użytku. Państwa członkowskie przewidują w ramach wspomnianej weryfikacji wydanie świadectwa lub innego dokumentu zaświadczonego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, lub zastosowanie w tym celu wyraźnie widocznego oznakowania broni palnej. Zgodnie z procedurą określoną w art. 13a ust. 2 dyrektywy Komisja przedstawia wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych nieodwracalnie nie nadaje się do użytku.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 lipca 2010 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie określają sposób dokonywania takiego odniesienia.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 21 maja 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

J. LENARČIČ
Przewodniczący